

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Το παρόν νομοσχέδιο θέτει σε νέες βάσεις την εθνική κινηματογραφική πολιτική. Ο νόμος 1597/1986, γνωστός και ως «νόμος της Μελίνας», σε ευθυγράμμιση με τις κοινωνικές ανάγκες της εποχής, προσέφερε εξαιρετικά σημαντική υπηρεσία στην κινηματογραφική κοινότητα. Είκοσι τέσσερα χρόνια μετά, όμως, είναι επιτακτική η ανάγκη συνολικής επανεξέτασης του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου, ιδίως για τους εξής λόγους:

Τα τελευταία χρόνια, λόγω της άνθησης των ψηφιακών τεχνολογιών, επήλθε ριζική αλλαγή όλης της παραγωγικής αλυσίδας. Το κόστος που αφορούσε τις ανελαστικές δαπάνες παραγωγής μειώθηκε, κατά συνέπεια οι παραγωγικές δυνατότητες αυξήθηκαν και μειώθηκε το επιχειρηματικό ρίσκο. Όμως, η ένδεια πόρων και οι θεσμικές αγκυλώσεις εμποδίζουν την αξιοποίηση των δυνατοτήτων και των δυνάμεων που θα μπορούσαν να αναπτυχθούν συνεπεία των ανωτέρω εξελίξεων.

Επιπλέον, τα δεδομένα έχουν μεταβληθεί ουσιωδώς από το 1986. Πέρα από τις αλλαγές στο στάδιο της παραγωγής, η ίδια κινηματογραφική αγορά έχει μεταμορφωθεί. Η άνθηση των πολυ-κινηματογράφων και των μεγάλων εταιριών διανομής συνθέτουν μια πολύ διαφορετική πραγματικότητα για την ελληνική κινηματογραφία.

Παράλληλα, το πνεύμα συνδιαχείρισης που είχε καλλιεργηθεί λόγω της δομής των φορέων άσκησης κινηματογραφικής πολιτικής εξετράπη και οδήγησε σε συστημική αποτυχία. Η διοικητική δομή τόσο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου όσο και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης έχουν εξαντλήσει την αποτελεσματικότητά τους.

Εξάλλου, πρέπει να αντιμετωπιστούν χρόνια προβλήματα του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου που σχετίζονται είτε με εγγενείς αδυναμίες και ελλείψεις είτε με την πλημμυρή εφαρμογή του. Είναι χαρακτηριστικό ότι έχουν μείνει ανεφάρμοστα μέτρα ιδιαίτερα ευεργετικά για την κινηματογραφία, όπως η επιστροφή του ειδικού φόρου στους παραγωγούς και η διάθεση του 1,5% του κύκλου εργασιών των τηλεοπτικών σταθμών για την κινηματογραφική παραγωγή.

Οι στόχοι του νομοσχεδίου

Με το νέο θεσμικό πλαίσιο επιχειρείται μια συνολική παρέμβαση που θα αντιμετωπίζει όλα τα προβλήματα που αναφέρθηκαν μέσα από το πρίσμα της διαφάνειας, της αξιοκρατίας και της αποτελεσματικότητας. Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό αλληλεξάρτησης και αποσκοπούν στο να λειτουργήσουν συνδυαστικά, συνολικά και στοχευμένα.

Βασικοί στόχοι είναι η ενίσχυση των νέων δημιουργών, η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η αύξηση των επενδύσεων από την εγχώρια αγορά αλλά και το εξωτερικό, η προσέλκυση ξένων παραγωγών και συμπαραγωγών, η αύξηση της εξωστρέφειας μέσα από την εξαγωγιμότητα της ελληνικής παραγωγής, η διαφάνεια και αποτελεσματικότητα στη λειτουργία των κρατικών φορέων υλοποίησης της κινηματογραφικής πολιτικής.

Όλα αυτά τα μεγέθη θα είναι μετρήσιμα: αύξηση αριθμού εισιτηρίων που κόβουν τα ελληνικά κινηματογραφικά έργα, αύξηση του αριθμού των ελληνικών κινηματογραφικών έργων, αύξηση του προϋπολογισμού των ελληνικών κινηματογραφικών έργων, αύξηση των ελληνικών κινηματογραφικών έργων που βρίσκουν διανομή σε χώρες του εξωτερικού.

Οι διατάξεις σχετικά με την ενίσχυση και την ανάπτυξη της κινηματογραφίας διαρθρώνονται σε έξι κεφάλαια.

Στο Πρώτο Κεφάλαιο τίθενται οι γενικές αρχές που διέπουν την εθνική κινηματογραφική πολιτική και διατυπώνονται οι ορισμοί των βασικών εννοιών του νομοσχεδίου.

Στο Δεύτερο Κεφάλαιο καθορίζονται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για να θεωρηθεί ελληνικό ένα κινηματογραφικό έργο.

Στο Τρίτο Κεφάλαιο αναπτύσσονται τα μέτρα ενίσχυσης της κινηματογραφικής παραγωγής. Κεντρική στρατηγική επιλογή είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων για τη λειτουργική και οικονομική αναβάθμιση των μικρών και μεσαίων εταιριών παραγωγής. Είναι η ενδεδειγμένη λογική για τη βελτίωση της εγχώριας παραγωγής αλλά και τη δημιουργία ενός πλέγματος παροχής υπηρεσιών με την απαραίτητη ποιότητα και το κατάλληλο εύρος και εξειδίκευση για την προσέλκυση και την

εξυπηρέτηση ξένων παραγωγών. Απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη αυτού του στόχου είναι η δημιουργία πολλαπλών πηγών χρηματοδότησης μέσα από την αύξηση της ιδιωτικής χρηματοδότησης, τη στήριξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην κινηματογραφική παραγωγή και τον εξορθολογισμό του πλαισίου της κρατικής χρηματοδότησης.

Βασικά μέσα για την επίτευξη αυτών των στόχων είναι η συνολική αναμόρφωση του πλαισίου ενισχύσεων από τον ειδικό φόρο, η αναμόρφωση του πλαισίου για την εφαρμογή του 1,5% και η αναδιάρθρωση των δημόσιων οργανισμών μέσα από τους οποίους χρηματοδοτούνται τόσο η παραγωγή (Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου) όσο και η προβολή των ελληνικών κινηματογραφικών έργων (Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης).

Υπό το ανωτέρω πρίσμα, αναμορφώνεται συνολικά το πλαίσιο ενισχύσεων από τα έσοδα του ειδικού φόρου. Το ισχύον πλαίσιο αντικαθίσταται από ένα νέο, αντικειμενικό, αυτόματο σύστημα απόδοσης των ενισχύσεων. Έγιναν οι εξής στρατηγικές επιλογές:

- υψηλότερη ενίσχυση για τα έργα που πραγματοποιούν μέχρι 50.000 εισιτήρια
- εφαρμογή αντίστροφης κλίμακας

Η καταβολή των ενισχύσεων στις αίθουσες θα καταβάλλεται μόνο στις επιχειρήσεις αιθουσών με μία ή δύο οθόνες και όχι στους πολύ-κινηματογράφους. Η ενίσχυση έρχεται με τη μορφή επιστροφής του ειδικού φόρου μέχρι ενός ποσού που αναλογεί στο ποσό ειδικού φόρου που δημιουργείται από 20.000 εισιτήρια ανά οθόνη. διανομής ελληνικών κινηματογραφικών έργων.

Ακόμα, η δέσμευση ποσοστού 1,5% επί των εσόδων από την κύρια δραστηριότητα των τηλεοπτικών σταθμών εθνικής εμβέλειας, για την ενίσχυση της κινηματογραφικής παραγωγής με κριτήρια που εναπόκεινται στην επιλογή των ίδιων των τηλεοπτικών σταθμών θα έχει πολλαπλές ευεργετικές συνέπειες:

- την αύξηση της ιδιωτικής χρηματοδότησης που θα κατευθυνθεί προς την κινηματογραφική παραγωγή
- τη συμμετοχή ισχυρών εταιριών
- την πολυφωνία στη χρηματοδότηση

Παρέχεται στους ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς η δυνατότητα να καταβάλουν το εν λόγω ποσό σε «υβριδικό νόμισμα» που συνίσταται σε απευθείας επενδύσεις σε

παραγωγές αλλά και σε ανταλλακτικό κόστος σε διαφημιστικό χρόνο μέχρι το ήμισυ του βεβαιωμένου ποσού.

Παρόμοιο είναι το πνεύμα της εφαρμογής του ίδιου ποσοστού σε ό,τι αφορά τους παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, το οποίο υπολογίζεται μόνο επί των εσόδων τους από τη παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Το ποσό που προκύπτει κατά το παρόν στάδιο είναι σχετικά μικρό, αλλά η διάταξη συμπεριλαμβάνεται για να προβλέψει την εξέλιξη της ψηφιακής διανομής μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

Στο Τέταρτο και το Πέμπτο Κεφάλαιο μεταρρυθμίζεται η δομή των δύο δημόσιων φορέων άσκησης κινηματογραφικής πολιτικής: του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το καθεστώς συνδιοίκησης με επαγγελματικά σωματεία φορέων που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου από τον κρατικό προϋπολογισμό και έχουν ως αντικείμενο την άσκηση εθνικής πολιτικής δεν αποδείχτηκε στην πράξη αποτελεσματικό. Παρότι η αρχική επιλογή δομής τόσο του Κέντρου όσο και του Φεστιβάλ είχε αγαθές προθέσεις και ελπιδοφόρο σχεδιασμό, η παθογένεια που δημιουργήθηκε έδειξε τα όρια του συστήματος αυτού.

Ο αλλαγές που προτείνονται στους οργανισμούς αυτούς κινούνται γύρω από τρεις άξονες:

- Διαφάνεια και αξιοπιστία, με αποτελεσματικότερη διαχείριση του δημοσίου χρήματος και τακτική λογοδοσία των οργάνων διοίκησης των οργανισμών
- Μεγαλύτερη ευελιξία των οργανισμών: λιγότερα όργανα διοίκησης, περισσότερο συνεκτικά, απλούστευση και επιτάχυνση διαδικασιών, σαφής εσωτερική κατανομή αρμοδιοτήτων
- Ορθολογικότερη λειτουργία των οργάνων διοίκησης με ξεκάθαρο ρόλο για κάθε όργανο: αποφασιστικός-ελεγκτικός για το Διοικητικό Συμβούλιο, εισηγητικός-εκτελεστικός για τον Γενικό Διευθυντή, προκειμένου να εξαλειφθούν φαινόμενα «παραγοντισμού» αλλά και διασποράς της ευθύνης κατά τη λήψη αποφάσεων.

Στο Έκτο Κεφάλαιο προβλέπεται η λειτουργία κινηματογραφικού αρχείου από το στο πλαίσιο του Εθνικού Οπτικοακουστικού Αρχείου.

Στο Έβδομο Κεφάλαιο περιλαμβάνονται λοιπές διατάξεις κινηματογραφικής πολιτικής.

Στο τελευταίο Κεφάλαιο περιλαμβάνονται λοιπές, μεταβατικές και τελικές διατάξεις.

Αναλυτικότερα:

Άρθρο 1

Στο άρθρο αυτό διατυπώνονται πάγιες αρχές της εθνικής κινηματογραφικής πολιτικής. Διακηρύσσεται η ελευθερία της κινηματογραφικής τέχνης και η απαγόρευση της λογοκρισίας, ενώ η προστασία και η ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης ορίζονται ως υποχρέωση του Κράτους. Στον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού ανατίθεται η γενική αρμοδιότητα και εποπτεία για όσα θέματα που άπτονται της κινηματογραφικής τέχνης ρυθμίζονται με το παρόν σχέδιο νόμου.

Άρθρο 2

Στο άρθρο αυτό συγκεντρώνονται οι ορισμοί των βασικών εννοιών που απαντώνται στο νομοσχέδιο. Ο προσδιορισμός του μήκους του κινηματογραφικού έργου γίνεται πλέον με αναφορά στην αφηγηματικό του χρόνο και όχι στον υλικό φορέα αποτύπωσης. Δίνεται επίσης ο ορισμός του ειδικού φόρου, της επιχείρησης αιθουσών, του παραγωγού κινηματογραφικού έργου και του συντελεστή κινηματογραφικού έργου, για τις ανάγκες εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου.

Άρθρο 3

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένα κινηματογραφικό έργο μπορεί να θεωρηθεί «ελληνικό». Ως πρώτο κριτήριο τίθεται η πρωτότυπη εκδοχή του κινηματογραφικού έργου να είναι κατά ποσοστό 51% τουλάχιστον στην ελληνική γλώσσα. Το εν λόγω κριτήριο αποσκοπεί στην προστασία και ενίσχυση της ελληνικής γλώσσας ως συστατικού στοιχείου της πολιτιστικής μας ταυτότητας και μέσου κινηματογραφικής αφήγησης. Για τις ανάγκες εφαρμογής του παρόντος νόμου, δίνεται εντούτοις η δυνατότητα να εξομοιώνονται με ελληνικά κινηματογραφικά έργα και έργα που δεν πληρούν το εν λόγω κριτήριο, υπό τη διπλή προϋπόθεση ότι τα γυρίσματά τους διεξήχθησαν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους στην Ελλάδα και ότι το προϋπολογιστικό τους κόστος δαπανήθηκε κατά το μεγαλύτερο μέρος στην ελληνική επικράτεια. Παρέχοντας τη δυνατότητα στα εν λόγω έργα να ενταχθούν στα μέτρα

ενίσχυσης, δημιουργείται ένα ισχυρό κίνητρο για την προσέλκυση ευρωπαϊκών παραγωγών και συμπαραγωγών στη χώρα μας.

Ο ορισμός λειτουργεί συνδυαστικά με τον πίνακα του άρθρου 4 και -σε ό,τι αφορά την ενίσχυση από τον ειδικό φόρο- τον πίνακα του άρθρου 6.

Άρθρο 4

Στο άρθρο αυτό καθορίζεται το σύστημα υπαγωγής ενός κινηματογραφικού έργου στα μέτρα ενίσχυσης. Δημιουργούνται τρεις πίνακες αξιολόγησης ανάλογα με το είδος του έργου (μυθοπλασίας, τεκμηρίωσης, κινουμένων σχεδίων).

Ειδικότερα, το σύστημα διαμορφώνεται ως εξής: για να ενταχθεί ένα έργο στα μέτρα ενίσχυσης πρέπει να συγκεντρώνει τις ελάχιστες απαιτούμενες μονάδες που καθορίζονται ανά είδος έργου. Για έργο μυθοπλασίας απαιτούνται τουλάχιστον 14 μονάδες σε σύνολο 18, για έργο τεκμηρίωσης (ντοκιμαντέρ) τουλάχιστον 9 σε σύνολο 14 και για έργο κινουμένου σχεδίου τουλάχιστον 14 σε σύνολο 21. Μοριοδοτούνται οι συντελεστές της παραγωγής που έχουν μία από τις ιδιότητες που περιγράφονται στην παράγραφο 2: είναι Έλληνες υπήκοοι ή υπήκοοι άλλου κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή κράτους που συμπεριλαμβάνεται στην Ευρωπαϊκή σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη διασυνοριακή τηλεόραση ή κράτους που συμπεριλαμβάνεται στην Ευρωπαϊκή σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την κινηματογραφική συμπαραγωγή ή κράτους εκτός Ευρώπης με το οποίο η Ελλάδα έχει συνάψει συμφωνίες που αφορούν τον οπτικοακουστικό τομέα, ή είναι μόνιμοι κάτοικοι Ελλάδας.

Εάν οι συντελεστές είναι περισσότεροι, οι μονάδες που αντιστοιχούν στην ειδικότητά τους διαιρούνται με τον αριθμό των συντελεστών. Εξάλλου, οι εταιρίες παροχής τεχνικών υπηρεσιών, τα εργαστήρια επεξεργασίας ταινιών και τα στούντιο γυρισμάτων μοριοδοτούνται εφόσον έχουν την έδρα τους ή υποκατάστημα στην Ελλάδα ή σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, τα έργα που διέπονται από την ευρωπαϊκή σύμβαση συμπαραγωγής, η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 3004/2002, υπάγονται αυτοδικαίως στο καθεστώς ενίσχυσης.

Άρθρο 5

Οι παραγωγοί κινηματογραφικών έργων και οι επιχειρήσεις κινηματογραφικών αιθουσών ενισχύονται από το ποσό του ειδικού φόρου σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων. Το 80% του εναπομένοντος ποσού αποδίδεται στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και το 20% διατίθεται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού για την άσκηση της πολιτιστικής πολιτικής στον τομέα του κινηματογράφου. Στη συνέχεια τίθενται οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ο παραγωγός προκειμένου να λάβει την ενίσχυση.

Η ενίσχυση των μικρότερων επιχειρήσεων κινηματογραφικών αιθουσών κρίνεται αναγκαία για λόγους που αφορούν τη μεσοπρόθεσμη βιωσιμότητα, καθώς και την ιδιαίτερη πολιτιστική σημασία των μονών και διπλών αιθουσών. Η ενίσχυση παρέχεται για τη συντήρηση και βελτίωση του εξοπλισμού των εν λόγω αιθουσών. Ταυτοχρόνως και έναντι της ενίσχυσης αυτής, προϋποτίθεται η προβολή ελληνικών κινηματογραφικών έργων, προκειμένου να ενισχυθεί σημαντικά η διανομή τους. Η ενίσχυση ανέρχεται σε ποσό ίσο με το ποσό ειδικού φόρου που εισπράχθηκε επί των εισιτηρίων της επιχείρησης **μέχρι** τα 20.000 εισιτήρια ανά οθόνη.

Άρθρο 6

Στο άρθρο αυτό καθορίζεται ο συντελεστής βάσει του οποίου θα ενισχυθεί η έργο. Η μοριοδότηση γίνεται με τρόπο αντίστοιχο αυτού με τον οποίο ορίζεται και η επιλεξιμότητα του έργου. Συνυπολογίζονται όμως στην περίπτωση αυτή η γλώσσα του έργου και η έδρα του παραγωγού.

Άρθρο 7

Στο άρθρο αυτό παρατίθεται η κλίμακα που καθορίζει το ποσοστό ενίσχυσης των παραγωγών. Διπλασιάζεται το ποσοστό της ενίσχυσης των κινηματογραφικών έργων που πραγματοποιούν μέχρι 50.000 εισιτήρια και εφαρμόζεται προοδευτική και ομαλά μειούμενη κλίμακα.

Άρθρο 8

Στο άρθρο αυτό προτείνεται η τροποποίηση του συστήματος ενίσχυσης της κινηματογραφικής παραγωγής από τους τηλεοπτικούς σταθμούς και η επέκτασή του στις εταιρίες παραγωγής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και νέων τεχνολογιών.

Η προσπάθεια να ενισχυθεί η κινηματογραφική παραγωγή από τις τηλεοπτικές επιχειρήσεις ξεκίνησε με το ν. 1866/1989, ο οποίος θέσπισε υποχρέωση των εταιριών τηλεοπτικών σταθμών να διαθέτουν το 1,5% των ετήσιων ακαθάριστων εσόδων τους, μετά την αφαίρεση φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, για την παραγωγή κινηματογραφικών έργων. Η εισαγωγή αυτών των διατάξεων ήλθε ταυτόχρονα με την ίδρυση των ιδιωτικών καναλιών στη χώρα μας. Ελάχιστοι από τους υπόχρεους ανταποκρίθηκαν εντούτοις στην υποχρέωσή τους αυτή λόγω γραφειοκρατικών εμποδίων και της ασάφειας του σχετικού νομικού πλαισίου.

Με το προτεινόμενο άρθρο επιχειρείται να προσαρμοστεί το καθεστώς ενίσχυσης στις ιδιαιτερότητες κάθε υπόχρεου, καθώς λαμβάνεται υπόψη η προέλευση των εσόδων των επιχειρήσεων. Έτσι, στην περίπτωση της ΕΡΤ Α.Ε., στη βάση υπολογισμού του τελικού ποσού λαμβάνεται υπόψη και το ανταποδοτικό τέλος. Στα ιδιωτικά κανάλια εθνικής εμβέλειας υιοθετείται ένας νέος τρόπος καθορισμού του οφειλόμενου ποσού: ο υπολογισμός γίνεται επί του διαφημιστικού εσόδου της επιχείρησης, δεδομένου ότι αυτός ανταποκρίνεται στην κύρια δραστηριότητά τους.

Συγχρόνως, επιτρέπεται το ήμισυ του ποσού να διατίθεται σε διαφημιστικό χρόνο ίσης ανταλλακτικής αξίας στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, προκειμένου να ενισχύεται η διαφημιστική προβολή και προώθηση έργων χρηματοδοτούμενων ή μη χρηματοδοτούμενων απ' αυτό.

Στην περίπτωση των εταιριών παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών λαμβάνεται υπόψη το ετήσιο έσοδό τους από τη διακίνηση οπτικοακουστικού υλικού.

Άρθρο 9

Στο άρθρο αυτό καθορίζεται η νέα νομική μορφή του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, ως κοινωφελούς μη κερδοσκοπικού νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου. Δίνεται έτσι έμφαση στον βαρύνοντα πολιτιστικό ρόλο του φορέα, ενώ παράλληλα διατηρούνται και ενισχύονται (όπως προκύπτει από επόμενα άρθρα του Τέταρτου Κεφαλαίου) τα εχέγγυα διαφάνειας της οικονομικής και διοικητικής του διαχείρισης που υπήρχαν και υπό το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς του Ε.Κ.Κ. ως Ανώνυμης Εταιρίας (ν. 1597/1986 και π.δ. 113/1998).

Άρθρο 10

Στο άρθρο αυτό περιγράφονται οι σκοποί του Κέντρου και τα μέσα με τα οποία τους εκπληρώνει. Αμφότερα εμπλουτίστηκαν με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της κινηματογραφίας. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη στήριξη της νέας δημιουργίας, την ενεργή στήριξη από το Κέντρο των δημιουργών σε όλα τα στάδια παραγωγής ενός κινηματογραφικού έργου, από τη συγγραφή του σεναρίου (γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό δεδομένου ότι μία από τις βασικότερες αδυναμίες της εγχώριας κινηματογραφίας είναι ο τομέας του σεναρίου) μέχρι την ολοκλήρωση των δεδομένων παραγωγής του, την προώθηση των ελληνικών κινηματογραφικών έργων, την έρευνα και τις νέες τεχνολογίες, καθώς και τη διερεύνηση εναλλακτικών τρόπων χρηματοδότησης και εκμετάλλευσης κινηματογραφικών έργων. Κατοχυρώνεται στους σκοπούς του Ε.Κ.Κ. ο νέος ρόλος που αναλαμβάνει μέσω της Διεύθυνσης Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών (Hellenic Film Commission), δηλαδή η προώθηση της Ελλάδας ως ελκυστικού προορισμού για την πραγματοποίηση γυρισμάτων αλλά και γενικότερα κινηματογραφικών παραγωγών. Επίσης, προβλέπεται ότι στο πλαίσιο του Κέντρου θα λειτουργήσει το γραφείο προώθησης του ευρωπαϊκού προγράμματος media (mediadesk hellas), το οποίο μεταφέρεται στο Ε.Κ.Κ. από τη Γενική Διεύθυνση Σύγχρονου Πολιτισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, στην οποία η σχετική αρμοδιότητα είχε μεταφερθεί με το άρθρο 6 παρ. 4 περ. ε' του ν. 3839/2010.

Άρθρο 11

Στο άρθρο αυτό προσδιορίζονται οι πόροι του Ε.Κ.Κ. και οι βασικές αρχές διαχείρισης των οικονομικών του. Η διαχείριση δημοσίου χρήματος συνεπάγεται και αυξημένη ανάγκη για λογοδοσία. Δημιουργούνται λοιπόν ασφαλιστικές δικλείδες ώστε να εξασφαλισθεί η στενή παρακολούθηση της οικονομικής διαχείρισης του Κέντρου από τον εποπτεύοντα Υπουργό (ορισμός ορκωτών λογιστών με απόφασή του, δυνατότητα διαταγής έκτακτου οικονομικού ελέγχου, έγκριση του ισολογισμού του Ε.Κ.Κ.) αλλά και από τους πολίτες, μέσω της θέσπισης υποχρέωσης δημοσίευσης και ανάρτησης του εγκεκριμένου ισολογισμού του Ε.Κ.Κ. στην ιστοσελίδα του.

Άρθρο 12

Η ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου προέβλεπε τέσσερα όργανα διοίκησης: τη Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο Κρίσεων και τους Ελεγκτές. Από τα δέκα εννέα μέλη της Γενικής Συνέλευσης μόνο τα τρία ορίζονταν από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σε μια εταιρία της οποίας ο μοναδικός μέτοχος είναι το Δημόσιο. Τα υπόλοιπα μέλη εκλέγονταν από τις πιο αντιπροσωπευτικές συνδικαλιστικές/επαγγελματικές οργανώσεις των εξής κλάδων (ένας ανά κλάδο): των σκηνοθετών, των σκηνοθετών-παραγωγών, των σεναριογράφων, των τεχνικών κινηματογράφου, των παραγωγών, των ηθοποιών, των κριτικών κινηματογράφου, των μουσικοσυνθετών, των επιχειρηματιών αιθουσών κινηματογράφου, των διανομέων. Σε αυτούς προσετίθεντο ένας εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδας, ένας εκπρόσωπος της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Κινηματογράφου και Οπτικοακουστικών Μέσων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού (στο παρελθόν ο ειδικός σύμβουλος κινηματογραφίας του Υπουργείου), ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ο Διευθυντής του Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας και ένας εκπρόσωπος της ΕΡΤ Α.Ε. Η γενική συνέλευση εξέλεγε την πλειοψηφία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο με τη σειρά του εξέλεγε το Συμβούλιο Κρίσεων.

Με το προτεινόμενο άρθρο μεταρρυθμίζεται επί το απλούστερο και λειτουργικότερο η διοικητική δομή του Ε.Κ.Κ. Ο αριθμός των οργάνων διοίκησής του μειώνεται σε δύο, το Διοικητικό Συμβούλιο και τον Γενικό Διευθυντή.

Άρθρο 13

Με το προτεινόμενο άρθρο καθορίζονται η σύνθεση και οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Κ. Προβλέπεται ότι τουλάχιστον τέσσερα από τα επτά μέλη του πρέπει να είναι σημαντικές προσωπικότητες από τον χώρο του ελληνικού ή παγκόσμιου κινηματογράφου, ενώ τα υπόλοιπα μπορούν να προέρχονται από τον ευρύτερο χώρο των Τεχνών, των Γραμμάτων και των Επιστημών ή να διαθέτουν σημαντική εμπειρία στη διοίκηση επιχειρήσεων ή οργανισμών. Η διατύπωση είναι αρκετά ευρεία ώστε να είναι δυνατή από τον εκάστοτε Υπουργό η αξιοποίηση, κατά τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Κ. όχι μόνο σημαντικών καλλιτεχνών αλλά και διακεκριμένων επαγγελματιών με τεχνοκρατικό προφίλ (οικονομολόγων, δικηγόρων, προσώπων με ειδικευση στην

πολιτιστική διαχείριση) που μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη σωστή λειτουργία ενός μεγάλου οργανισμού που διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα. Το σύνολο των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού. Περαιτέρω, περιγράφονται αναλυτικά ο τρόπος λειτουργίας του Διοικητικού Συμβουλίου και οι αρμοδιότητές του. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει το τεκμήριο της αρμοδιότητας για όλα τα ζητήματα διοίκησης και διαχείρισης του Ε.Κ.Κ. με εξαίρεση τα θέματα για τα οποία προβλέπεται αποκλειστική αρμοδιότητα του Γενικού Διευθυντή. Ο ρόλος του δεν είναι απλά αποφασιστικός αλλά και ελεγκτικός της δράσης του Γενικού Διευθυντή (όπως προκύπτει ιδίως από τις περ. ε' και θ' της παραγράφου 7).

Άρθρο 14

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται ο τρόπος επιλογής του Γενικού Διευθυντή καθώς και οι αρμοδιότητές του. Ο Γενικός Διευθυντής διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου. Έχει έτσι διπλή νομιμοποίηση: πέραν της εμπιστοσύνης του εποπτεύοντος Υπουργού, απολαύει και της εμπιστοσύνης των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, η αρμονική συνεργασία με το οποίο θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την επιτυχία και των δύο οργάνων διοίκησης στη σύνθετη αποστολή τους. Ο Γενικός Διευθυντής έχει τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο και όσες άλλες του αναθέτει το Διοικητικό Συμβούλιο. Δεν είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, ώστε ο ρόλος του να είναι αμιγώς εισηγητικός και εκτελεστικός (εν αντιθέσει με τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο του Ε.Κ.Κ. υπό το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς, ο οποίος είχε συμμετοχή και στη λήψη των αποφάσεων), αλλά παρίσταται στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου και εισηγείται για θέματα της αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 15

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται σε αδρές γραμμές η εσωτερική διάρθρωση του Ε.Κ.Κ. Οι τρεις βασικές Διευθύνσεις του, αντίστοιχες προς τις τρεις κύριες λειτουργίες του, είναι η Διεύθυνση Ανάπτυξης και Παραγωγής, η Διεύθυνση Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών (Hellenic Film Commission) και η Διεύθυνση Προώθησης (Hellas Film), ενώ προβλέπεται η λειτουργία και Διεύθυνσης Διοικητικής-Οικονομικής Υποστήριξης και Νομικής Υπηρεσίας. Χάριν της ευελιξίας και της

αποτελεσματικότητας του Ε.Κ.Κ. παρέχεται η δυνατότητα να προβλεφθεί με τον εσωτερικό κανονισμό ή δημιουργία κι άλλων Διευθύνσεων.

Άρθρο 16

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Παραγωγής. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανεύρεση και στήριξη νέων κινηματογραφιστών καθώς και την υποστήριξη κινηματογραφικών έργων σε κάθε στάδιο παραγωγής τους (ανάπτυξη σεναρίου, ανάπτυξη φακέλου παραγωγής, παραγωγή και διανομή). Τα προγράμματα επιδοτήσεων και χρηματοδοτήσεων της εν λόγω Διεύθυνσης καταρτίζονται από τον Διευθυντή της κι εγκρίνονται από τον Γενικό Διευθυντή του Ε.Κ.Κ., ο οποίος τα εισηγείται προς οριστική έγκριση στο Διοικητικό Συμβούλιο. Μετά την οριστική έγκρισή τους τα εν λόγω προγράμματα δημοσιεύονται. Διασφαλίζεται έτσι, πέρα από ένα διπλό «φιλτράρισμα» των εν λόγω προγραμμάτων, και η δημοσιότητά τους ώστε οι επιδοτήσεις/χρηματοδοτήσεις να γίνονται βάσει κριτηρίων και όρων γνωστών και προσβάσιμων σε όλους τους άμεσα ενδιαφερόμενους αλλά και τους πολίτες.

Άρθρο 17

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών. Η Hellenic Film Commission κατοχυρώνεται πλέον θεσμικά, με στόχο την αποτελεσματική και στοχευμένη άσκηση της πολιτικής διαχείρισης του πλαισίου αντισταθμιστικών οφελών προκειμένου η Ελλάδα, χώρα με καλλιτεχνικό δυναμικό υψηλού επιπέδου και εξαιρετικό φυσικό τοπίο, να προσελκύσει ξένες παραγωγές. Για τα προγράμματα επιδοτήσεων και χρηματοδοτήσεων της εν λόγω Διεύθυνσης ισχύουν οι αντίστοιχες παρατηρήσεις που έγιναν στο άρθρο 16.

Άρθρο 18

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Προώθησης. Βασική μέριμνα της εν λόγω Διεύθυνσης είναι η προώθηση ελληνικών κινηματογραφικών έργων σε διεθνή Φεστιβάλ και αγορές, προκειμένου να ενισχυθεί η αναγνωρισιμότητα και η εξωστρέφεια του ελληνικού κινηματογραφικού προϊόντος, καθώς η ενίσχυση της προσπάθειας των ελληνικών κινηματογραφικών έργων να

εξασφαλίσουν διανομή. Για τα προγράμματα επιδοτήσεων και χρηματοδοτήσεων της εν λόγω Διεύθυνσης ισχύουν οι αντίστοιχες παρατηρήσεις που έγιναν στο άρθρο 16.

Άρθρο 19

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Οικονομικής και Διοικητικής Υποστήριξης, της οποίας ο ρόλος είναι υποστηρικτικός του έργου των υπόλοιπων Διευθύνσεων του Ε.Κ.Κ. καθώς και του έργου του Γενικού Διευθυντή.

Άρθρο 20

Στο άρθρο αυτό προβλέπονται τα κωλύματα και τα ασυμβίβαστα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, του Γενικού Διευθυντή και των Διευθυντών του Ε.Κ.Κ., προκειμένου να αποτραπεί η εμφάνιση φαινομένων σύγκρουσης συμφερόντων, κατάχρησης συγκεκριμένης ιδιότητας ή διασταύρωσης και σύγχυσης ρόλων. Επίσης προβλέπεται ότι η θέση του Γενικού Διευθυντή και των Διευθυντών του Ε.Κ.Κ. είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, καθώς και ο τρόπος επιλογής των Διευθυντών (με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, με τριετή θητεία). Σημειώνεται ότι δυνάμει της περίπτωσης ια' της παραγράφου 2 του άρθρου 14 ν. 2190/1994, όπως ισχύει, οι θέσεις αυτές εξαιρούνται από τη διαδικασία πρόσληψης που προβλέπεται στα κεφάλαια Α, Β και Γ του νόμου αυτού.

Άρθρα 21-23

Με τα άρθρα αυτά ρυθμίζεται η νομική μορφή, οι σκοποί και οι πόροι του ΦΕΣΤΙΒΑΛ, στο πνεύμα του ισχύοντος δικαίου. Στους σκοπούς του ΦΕΣΤΙΒΑΛ έχει προστεθεί η λειτουργία του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, το οποίο παύει πλέον να αποτελεί αυτοτελές τμήμα του ΦΕΣΤΙΒΑΛ και γίνεται μία εκ των Διευθύνσεών του. Σε ό,τι αφορά τα θέματα οικονομικής διαχείρισης, ισχύουν οι παρατηρήσεις που έγιναν και στο πλαίσιο του άρθρου 11 σχετικά με το Ε.Κ.Κ.

Άρθρο 24

Στο άρθρο αυτό επαναλαμβάνεται η ισχύουσα διάταξη του ν. 2557/1997 σύμφωνα με την οποία το ΦΕΣΤΙΒΑΛ στεγάζεται στους χώρους του παλιού κινηματογράφου

«Ολύμπιον», τους οποίους μπορεί να εκμεταλλεύεται εμπορικά ως κινηματογράφο όταν αυτός δεν χρησιμοποιείται για τις ανάγκες του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

Άρθρο 25

Με το άρθρο αυτό μεταρρυθμίζεται η διοικητική δομή του ΦΕΣΤΙΒΑΛ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, όργανα διοίκησης του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ήταν μέχρι σήμερα η Γενική Συνέλευση (η οποία παρουσίαζε μία εξαιρετικά ετερόκλητη σύνθεση, αριθμώντας δεκαοκτώ συνολικά μέλη προερχόμενα από συνδικαστικούς/επαγγελματικούς φορείς, φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Υπουργεία και άλλους οργανισμούς του δημόσιου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα), το Διοικητικό Συμβούλιο (το οποίο διοριζόταν από τον Υπουργό Πολιτισμού) και ο Διευθυντής (επίσης διοριζόμενος από τον Υπουργό Πολιτισμού). Με το προτεινόμενο άρθρο μεταρρυθμίζεται επί το απλούστερο και λειτουργικότερο η διοικητική δομή του ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Ο αριθμός των οργάνων διοίκησής του μειώνεται σε δύο, το Διοικητικό Συμβούλιο και τον Γενικό Διευθυντή.

Άρθρο 26

Με το προτεινόμενο άρθρο καθορίζονται η σύνθεση και οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Προβλέπεται ότι τουλάχιστον τρία από τα πέντε μέλη του που ορίζονται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού πρέπει να είναι σημαντικές προσωπικότητες από τον χώρο του ελληνικού ή παγκόσμιου κινηματογράφου, ενώ τα υπόλοιπα δύο μπορούν να προέρχονται από τον ευρύτερο χώρο των Τεχνών, των Γραμμάτων και των Επιστημών ή να διαθέτουν σημαντική εμπειρία στη διοίκηση επιχειρήσεων ή οργανισμών. Η διατύπωση είναι αρκετά ευρεία ώστε να είναι δυνατή από τον εκάστοτε Υπουργό η αξιοποίηση, κατά τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΦΕΣΤΙΒΑΛ όχι μόνο σημαντικών καλλιτεχνών αλλά και διακεκριμένων επαγγελματιών με τεχνοκρατικό προφίλ (οικονομολόγων, δικηγόρων, προσώπων με ειδικευση στην πολιτιστική διαχείριση) που μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη σωστή λειτουργία ενός μεγάλου οργανισμού που διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα. Επιπλέον, προβλέπεται η υπόδειξη ενός μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου από τον Δήμο Θεσσαλονίκης, πόλης με την οποία το Φεστιβάλ είναι άρρηκτα συνδεδεμένο, και ενός δεύτερου από την ΕΡΤ Α.Ε., τον δημόσιο φορέα ραδιοφωνίας-τηλεόρασης που διαχρονικά και πολλαπλώς στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο. Περαιτέρω, περιγράφονται αναλυτικά ο τρόπος

λειτουργίας του Διοικητικού Συμβουλίου και οι αρμοδιότητές του. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει το τεκμήριο της αρμοδιότητας για όλα τα ζητήματα διοίκησης και διαχείρισης του ΦΕΣΤΙΒΑΛ με εξαίρεση τα θέματα για τα οποία προβλέπεται αποκλειστική αρμοδιότητα του Γενικού Διευθυντή. Ο ρόλος του δεν είναι απλά αποφασιστικός αλλά και ελεγκτικός της δράσης του Γενικού Διευθυντή (όπως προκύπτει ιδίως από τις περ. στ' και ζ' της παραγράφου 9).

Άρθρο 27

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται ο τρόπος επιλογής του Γενικού Διευθυντή καθώς και οι αρμοδιότητές του. Ο Γενικός Διευθυντής διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου. Έχει έτσι διπλή νομιμοποίηση: πέραν της εμπιστοσύνης του εποπτεύοντος Υπουργού, απολαύει και της εμπιστοσύνης των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, η αρμονική συνεργασία με το οποίο θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την επιτυχία και των δύο οργάνων διοίκησης στη σύνθετη αποστολή τους. Ο Γενικός Διευθυντής έχει τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο και όσες άλλες του αναθέτει το Διοικητικό Συμβούλιο. Δεν είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, ώστε ο ρόλος του να είναι αμιγώς εισηγητικός και εκτελεστικός (εν αντιθέσει με το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς, υπό το οποίο ο Διευθυντής εκτελούσε και χρέη Αντιπροέδρου στο Διοικητικό Συμβούλιο, συμμετέχοντας έτσι και στη λήψη των αποφάσεων), αλλά παρίσταται στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου και εισηγείται για θέματα της αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 28

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται η εσωτερική διάρθρωση του ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Οι τρεις βασικές Διευθύνσεις του, αντίστοιχες προς τις κύριες λειτουργίες του, είναι οι εξής: η Διεύθυνση Φεστιβάλ, η Διεύθυνση Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών (Thessaloniki Film Commission) και η Διεύθυνση Μουσείου Κινηματογράφου, ενώ προβλέπεται η λειτουργία και Διεύθυνσης Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης και Νομικής Υπηρεσίας. Χάριν της ευελιξίας και της αποτελεσματικότητας του ΦΕΣΤΙΒΑΛ παρέχεται η δυνατότητα να προβλεφθεί με τον εσωτερικό κανονισμό η δημιουργία κι άλλων Διευθύνσεων.

Άρθρο 29

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Φεστιβάλ. Αντικείμενό της είναι κυρίως η διοργάνωση των τριών μεγάλων εκδηλώσεων του ΦΕΣΤΙΒΑΛ (Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου, Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ και Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου). Μεταξύ των κυριότερων αρμοδιοτήτων του Διευθυντή Φεστιβάλ συγκαταλέγονται η επιλογή των κινηματογραφικών έργων που συμμετέχουν στα τρία Φεστιβάλ και ο καθορισμός της ημέρας και της σειράς προβολής τους καθώς και η κατάρτιση των κανονισμών διεξαγωγής των τριών Φεστιβάλ, τους οποίους στη συνέχεια υποβάλλει προς έγκριση στον Γενικό Διευθυντή, ο οποίος και τους προωθεί προς οριστική έγκριση στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

Άρθρο 30

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται για πρώτη φορά η λειτουργία Διεύθυνσης Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών (Thessaloniki Film Commission) στο πλαίσιο του ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Αντικείμενο της Διεύθυνσης θα είναι η προσέλκυση οπτικοακουστικών παραγωγών και η παροχή ενημέρωσης και πάσης φύσεως διευκολύνσεων σε παραγωγές που πραγματοποιούνται στη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα, με σκοπό αφενός την ανάδειξη της πολυδιάστατης πολιτιστικής ταυτότητας της περιοχής, αφετέρου την ενίσχυση της τουριστικής της προβολής και συνεκδοχικά της αναπτυξιακής της δυναμικής.

Άρθρο 31

Το Μουσείο Κινηματογράφου ιδρύθηκε ως αυτοτελές τμήμα του ΦΕΣΤΙΒΑΛ με την παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 2557/1997. Στο πλαίσιο της συγχώνευσης δημόσιων φορέων έχει δρομολογηθεί η συγχώνευσή του με το ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Με το άρθρο αυτό διασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία του Μουσείου και η απρόσκοπτη ανάπτυξη της δραστηριότητάς του, με τη δημιουργία χωριστής Διεύθυνσης Μουσείου Κινηματογράφου στο ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

Άρθρο 32

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Οικονομικής και Διοικητικής Υποστήριξης, της οποίας ο ρόλος είναι υποστηρικτικός του έργου των

υπόλοιπων Διευθύνσεων του ΦΕΣΤΙΒΑΛ καθώς και του έργου του Γενικού Διευθυντή.

Άρθρο 33

Στο άρθρο αυτό προβλέπονται τα κωλύματα και τα ασυμβίβαστα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, του Γενικού Διευθυντή και των Διευθυντών του ΦΕΣΤΙΒΑΛ, προκειμένου να αποτραπεί η εμφάνιση φαινομένων σύγκρουσης συμφερόντων, κατάχρησης συγκεκριμένης ιδιότητας ή διασταύρωσης και σύγχυσης ρόλων. Επίσης προβλέπεται ότι η θέση του Γενικού Διευθυντή και των Διευθυντών του ΦΕΣΤΙΒΑΛ είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, καθώς και ο τρόπος επιλογής των Διευθυντών (με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, με τριετή θητεία). Σημειώνεται ότι δυνάμει της περίπτωσης ια' της παραγράφου 2 του άρθρου 14 ν. 2190/1994, όπως ισχύει, οι θέσεις αυτές εξαιρούνται από τη διαδικασία πρόσληψης που προβλέπεται στα κεφάλαια Α, Β και Γ του νόμου αυτού.

Άρθρο 34

Το Εθνικό Κινηματογραφικό Αρχείο ιδρύθηκε με το άρθρο 27 ν. 1597/1986 ως αυτοτελής υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού. Το Αρχείο αυτό ουδέποτε λειτούργησε στην πράξη. Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι το κινηματογραφικό αρχείο θα τηρείται από το Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που ιδρύθηκε με τον ν. 3444/2006. Συγχρόνως, θεσπίζεται η υποχρεωτική κατάθεση αντιτύπου κινηματογραφικού έργου για κάθε παραγωγό που θέλει να ενταχθεί στα μέτρα ενίσχυσης του Δεύτερου Κεφαλαίου του νόμου. Τέλος, ορίζεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Τουρισμού και του εκάστοτε αρμόδιου Υπουργού για θέματα Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Οπτικοακουστικού Αρχείου, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την αναπαραγωγή και χρήση των κινηματογραφικών έργων καθώς και του λοιπού υλικού του κινηματογραφικού αρχείου.

Άρθρο 35

Με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού πρότεινε για συμμετοχή στις διαδικασίες του βραβείου Oscar το ελληνικό κινηματογραφικό έργο στο οποίο είχε απονεμηθεί το πρώτο βραβείο ταινίας μεγάλου μήκους στα Κρατικά Κινηματογραφικά Βραβεία Ποιότητας (ΥΠΠΟ/ΔΟΕΠΥ/ΤΟΠΥΝΣ/176/61806/7.11.2003, Β' 1736). Ενόψει της κατάργησης των Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας, παρέχεται με την προτεινόμενη διάταξη εξουσιοδότηση στον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού να καθορίσει τον τρόπο και τη διαδικασία επιλογής του κινηματογραφικού έργου που προτείνεται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού για συμμετοχή στις διαδικασίες του βραβείου Oscar.

Άρθρο 36

Με το άρθρο αυτό καταργείται η υποχρέωση προηγούμενης λήψης άδειας για την πραγματοποίηση γυρισμάτων σε εξωτερικούς χώρους (η οποία προβλεπόταν από την παράγραφο 7 του άρθρου 8 του ν.δ. 1108/1942 και της οποίας η χορήγηση αποτελούσε αρμοδιότητα του τμήματος Θεαμάτων-Ακροαμάτων της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας-Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης), με την επιφύλαξη διατάξεων που προβλέπουν τη λήψη ειδικών αδειών προκειμένου να πραγματοποιηθούν γυρίσματα σε συγκεκριμένους χώρους, καθώς και δικαιωμάτων τρίτων.

Επίσης, επαναλαμβάνεται η διάταξη του ισχύοντος δικαίου σχετικά με τη δυνατότητα εισαγωγής περιορισμών στην πραγματοποίηση γυρισμάτων σε παραμεθόριες περιοχές, για λόγους που σχετίζονται με τις διεθνείς σχέσεις της Χώρας. Ωστόσο, δεν προβλέπεται πλέον η δυνατότητα εισαγωγής ανάλογων εξαιρέσεων για την προβολή έργων σε παραμεθόριες περιοχές.

Τέλος, επαναλαμβάνεται η διάταξη του άρθρου 13 ν. 1597/1986 με την οποία δίνεται η δυνατότητα να συμμετέχουν σε κινηματογραφικά έργα σχηματισμοί ενόπλων δυνάμεων και σωμάτων ασφαλείας. Το πεδίο εφαρμογής της διάταξης διευρύνεται σε σχέση με το προγενέστερο καθεστώς, καθώς η δυνατότητα αυτή δεν περιορίζεται μόνο στα ελληνικά κινηματογραφικά έργα ούτε παρέχεται μόνο στην περίπτωση που το έργο έχει ιδιαίτερη καλλιτεχνική ή ιστορική σημασία. Διατηρείται η υποχρέωση του παραγωγού να επιτρέψει την προβολή του έργου στη μονάδα που συνέδραμε την παραγωγή.

Άρθρο 37

Με το παρόν άρθρο καθορίζεται το πλαίσιο αξιολόγησης της καταλληλότητας κινηματογραφικού έργου για παρακολούθησή του από ανήλικους θεατές. Οι επιτροπές νεότητας, οι οποίες συστάθηκαν με το ν. 1597/1986 (άρθρα 2 και 36), δεν έχουν λειτουργήσει μέχρι σήμερα και το έργο τους συνεχίζει να επιτελείται από τις επιτροπές του τέως Υπουργείου Προεδρίας, η αρμοδιότητα για τις οποίες έχει ήδη περιέλθει στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού.

Σύμφωνα με τη προτεινόμενη διάταξη ο παραγωγός ή ο εισαγωγέας κινηματογραφικού έργου οφείλει να ζητήσει από τη Διεύθυνση Κινηματογράφου και Οπτικοακουστικών Μέσων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού την αξιολόγηση της καταλληλότητας του έργου όσον αφορά την παρακολούθησή του από ανήλικους. Η καταλληλότητα αξιολογείται από επιτροπές που λειτουργούν στο Υπουργείο και στη συνέχεια εκδίδεται από τη Δι.Κ.Ο.Μ. σχετική πράξη κατάταξης σε μία από τις προβλεπόμενες κατηγορίες.

Άρθρο 38

Επανασυστήνεται η Γνωμοδοτική Επιτροπή Σχολών Κινηματογραφίας-Τηλεόρασης του άρ. 25 του ν. 1158/1981, με σύνθεση ανάλογη αυτής των αντίστοιχων Γνωμοδοτικών Επιτροπών για τις Σχολές Δραματικής Τέχνης και Χορού (που έχει προβλεφθεί από την ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/44046/23.9.1992, Β'577) προκειμένου να συνδράμει αφενός στη διενέργεια των εξετάσεων που προβλέπονται στο άρ. 39 του παρόντος νόμου και αφετέρου σε άλλα ζητήματα σχετικά με τη λειτουργία των Σχολών Κινηματογραφίας-Τηλεόρασης, ενόψει και της κατάργησης του Συμβουλίου Κινηματογραφίας (με το οποίο η εν λόγω Επιτροπή είχε συγχωνευθεί δυνάμει της 25860/26.4.1982, Β' 216, Κοινής Απόφασης των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνήσεως και Πολιτισμού και Επιστημών).

Άρθρο 39

Με την προτεινόμενη ρύθμιση δίνεται η δυνατότητα σε παλαιούς σπουδαστές των Σχολών Κινηματογραφίας-Τηλεόρασης που προβλέπονται από το άρθρο 3 του ν. 1158/1981 (εγγραφέντες μέχρι και το ακαδημαϊκό έτος 2000-2001) και οι οποίοι είτε ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους μέχρι και το ακαδημαϊκό έτος 2002-2003 αλλά δεν συμμετείχαν στις εξετάσεις που διενεργήθηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού μέχρι

και το έτος 2004 (οπότε και διενεργήθηκαν οι τελευταίες σχετικές εξετάσεις) είτε συμμετείχαν και δεν κρίθηκαν επιτυγχόντες να λάβουν μέρος σε ειδικές διπλωματικές εξετάσεις προκειμένου να λάβουν οριστικό τίτλο σπουδών. Κλείνει έτσι μία χρόνια εκκρεμότητα η οποία δημιούργησε εμπόδια στην επαγγελματική σταδιοδρομία των εν λόγω σπουδαστών λόγω της διακοπής της εποπτείας των εν λόγω Σχολών από το Υπουργείο Πολιτισμού το έτος 2004.

Άρθρο 40

Τα Κρατικά Λογοτεχνικά Βραβεία είναι ένας από τους μακροβιότερους θεσμούς πολιτισμού στην Ελλάδα.

Παρά την κριτική και την αμφισβήτηση που κατά καιρούς δέχθηκε ο θεσμός, παραμένει ζωντανό κομμάτι της πνευματικής ζωής του τόπου μας.

Ένα Κρατικό Λογοτεχνικό Βραβείο, πέραν της ηθικής αναγνώρισης που αποτελεί για ένα συγγραφέα, μπορεί να λειτουργήσει, και συνήθως λειτουργεί, ως πολλαπλασιαστής της καλής φήμης του βιβλίου του. Ως ενισχυτικός παράγοντας της αναγνωσιμότητάς του. Και είναι χρέος της Πολιτείας να στηρίζει, και με αυτόν τον τρόπο, το καλό βιβλίο.

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιχειρείται ο αναγκαίος εκσυγχρονισμός του θεσμού, ώστε να διασφαλισθεί το κύρος του, να αυξηθεί η δυναμική του και, τελικά, να επαναπροσδιορισθεί η παρουσία του μέσα στο σύγχρονο πολιτιστικό γίγνεσθαι της χώρας.

Ειδικότερα:

Θεσπίζονται πέντε νέα βραβεία, προκειμένου να αναδειχθούν νέες παραγωγικές δυνάμεις του ελληνικού βιβλίου. Το *Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου συγγραφέα*, το οποίο μπορεί να λειτουργήσει ως πολλαπλασιαστής της δυναμικής κάθε νέου δημιουργού. Το *Βραβείο Εφηβικού/Νεανικού Βιβλίου*, το οποίο έρχεται να καλύψει ένα υπάρχον κενό, δίνοντας έμφαση στην ιδιαίτερα ευαίσθητη αυτή περίοδο της ζωής κάθε ανθρώπου (αφορά λογοτεχνικά βιβλία τα οποία απευθύνονται σε μεγάλα παιδιά και νέους, ενώ το ήδη θεσμοθετημένο Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου αφορά βιβλία που απευθύνονται σε παιδιά προσχολικής, πρωτοσχολικής και μέσης παιδικής ηλικίας). Το *Βραβείο Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου*, το οποίο

αντικαθιστά το μέχρι σήμερα υπάρχον «Βραβείο Εικονογράφησης Παιδικού Βιβλίου», και το οποίο απονέμεται από κοινού σε συγγραφέα και εικονογράφο (το καταργούμενο Βραβείο είχε δημιουργήσει έντονες αμφισβητήσεις ως προς το κατά πόσον η εικονογράφηση θα πρέπει να κρίνεται ανεξάρτητα ή όχι από το κείμενο, αφού ήταν σύνηθες το φαινόμενο ένα βιβλίο της εν λόγω κατηγορίας να έχει άριστη εικονογράφηση αλλά κακό ή μέτριο κείμενο). Το *Βραβείο Απόδοσης έργου της αρχαίας ελληνικής γραμματείας στα νέα ελληνικά*, που προάγει την ενδογλωσσική μετάφραση και ενθαρρύνει τη στροφή προς έργα λιγότερο γνωστά και σπανίως μεταφραζόμενα. Τέλος, ένα *Ειδικό Θεματικό Βραβείο* που θα απονέμεται σε λογοτεχνικό βιβλίο το οποίο προάγει τον διάλογο για ευαίσθητο κοινωνικό ζήτημα (π.χ. πολυπολιτισμικότητα, καταπολέμηση των διακρίσεων, αστική αποξένωση, κ.ά.). Στοιχεία που θα πρέπει να λάβει υπόψη της η επιτροπή για την απονομή του βραβείου αυτού είναι η τόλμη και η πρωτοτυπία με την οποία ο συγγραφέας διαπραγματεύεται το εν λόγω ζήτημα καθώς και ο βαθμός στον οποίο το βιβλίο του συμβάλλει στην ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης.

Σημειωτέον ότι δυνάμει της νέας διάταξης τα Κρατικά Βραβεία Λογοτεχνίας μπορούν πλέον να απονέμονται τόσο σε Έλληνες πνευματικούς δημιουργούς όσο και σε δημιουργούς που δεν έχουν την ελληνική υπηκοότητα αλλά γράφουν στην ελληνική γλώσσα ή μεταφράζουν από/στην ελληνική γλώσσα, συμβάλλοντας κατά τούτο στον εμπλουτισμό αλλά και τη διάδοση της ελληνικής γραμματείας.

Επιπλέον, το Μεγάλο Βραβείο Λογοτεχνίας μετονομάζεται σε «Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων» ώστε να είναι δυνατή η απονομή του εκτός από λογοτέχνες και σε μεταφραστές για τη συνολική τους προσφορά στα Γράμματα.

Περαιτέρω, διασφαλίζονται συνθήκες κατάλληλες ώστε να επιτελούν αποτελεσματικότερα το έργο τους οι αρμόδιες επιτροπές. Για πρώτη φορά καθορίζεται χρόνος έναρξης των εργασιών των επιτροπών, χρόνος ανακοίνωσης βραχειών λιστών (στις οποίες περιλαμβάνονται από τρία μέχρι δέκα βιβλία) και χρόνος ανακοίνωσης και απονομής των Βραβείων. Παράλληλα με την ανακοίνωση των βραχειών λιστών καθιερώνεται η υποχρέωση δημοσίευσης αιτιολογημένης έκθεσης η οποία αξιολογεί τη στάθμη και τις τάσεις της ετήσιας λογοτεχνικής παραγωγής. Επιπλέον, λαμβάνεται μέριμνα ώστε με την ανακοίνωση των Βραβείων να δημοσιεύεται το σκεπτικό των αρμοδίων επιτροπών καθώς και η γνώμη της μειοψηφίας. Έτσι, αφενός δίνεται έμφαση στον παιδαγωγικό ρόλο του θεσμού των Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων, κι αφετέρου διασφαλίζονται οι μέγιστες δυνατές συνθήκες διαφάνειας και εύρυθμης λειτουργίας των επιτροπών, ενώ ταυτόχρονα

καθίσταται δυνατή η πρόσβαση του πολίτη σε κάθε φάση της διαδικασίας βράβευσης.

Επίσης, για πρώτη φορά αποδεσμεύονται οι Επιτροπές από την υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τους μόνο βιβλία που περιλαμβάνονται στον κατάλογο της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Διευρύνεται, έτσι, η βάση των κρινόμενων βιβλίων ώστε να αξιολογείται, ει δυνατόν, το σύνολο της λογοτεχνικής παραγωγής κάθε έτους. Απαραίτητες προϋποθέσεις για να ληφθεί υπόψη βιβλίο το οποίο δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο της Εθνικής Βιβλιοθήκης είναι α. απλή αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου (τρίτου ή μέλους της Επιτροπής) και β. να προκύπτει με βεβαιότητα η χρονολογία έκδοσης του βιβλίου και να φέρει στο οπισθόφυλλό του αριθμό καταχώρισης (ISBN).

Τροποποιείται εξάλλου η σύνθεση των Επιτροπών ώστε να αποδεσμευθούν από αγκυλώσεις, να γίνουν περισσότερο πλουραλιστικές και ανοιχτές στην κοινωνία και τις νέες τάσεις στον χώρο του βιβλίου.

Περαιτέρω, προβλέπεται για πρώτη φορά η αποστολή μέρους των αντιτύπων των βραβευμένων βιβλίων που αγοράζονται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού σε καταστήματα κράτησης και καταστήματα κράτησης ανηλίκων, σε μέρη δηλαδή όπου η δυνατότητα πρόσβασης στο πολύτιμο αγαθό του βιβλίου είναι αντικειμενικά περιορισμένη.

Τέλος, καταργούνται τα χρηματικά έπαθλα των διακρίσεων που απονέμονται σε λογοτεχνικά περιοδικά και προβλέπεται αντ' αυτών η αγορά αντιτύπων των βραβευόμενων περιοδικών και η αποστολή τους σε τμήματα νεοελληνικών σπουδών σχολών του εξωτερικού και του εσωτερικού ή και σε άλλες βιβλιοθήκες, καθώς και σε καταστήματα κράτησης και καταστήματα κράτησης ανηλίκων.

Άρθρο 41

Μετά από τριάντα χρόνια ύπαρξης του θεσμού των Κρατικών Βραβείων Συγγραφής Θεατρικού Έργου, θα μπορούσε κανείς να συνοψίσει τα προβλήματα και τις δυσλειτουργίες του ως εξής: χαμηλή ποιότητα των θεατρικών κειμένων, βραβευμένα θεατρικά έργα τα οποία δεν παρουσιάζονται από σκηνής, ελάχιστη δημοσιότητα του θεσμού, αμφιλεγόμενη σύνθεση των επιτροπών κρίσεως. Όλα αυτά, τα τελευταία ιδίως χρόνια, δημιουργούν μία εικόνα υποβάθμισης του θεσμού.

Ενόψει των ανωτέρω, κρίνεται αναγκαία η στήριξη και αναβάθμιση του θεσμού ώστε να επιτελέσει αποτελεσματικά τον ρόλο του, που είναι η ενίσχυση και προαγωγή του ελληνικού θεατρικού έργου, της νέας δημιουργίας και της θεατρικής τέχνης στη χώρα μας.

Ειδικότερα:

Με την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση:

1. Ο διαγωνισμός των Κρατικών Βραβείων Συγγραφής Θεατρικού Έργου προκηρύσσεται κάθε δύο χρόνια, ώστε να ανταποκρίνεται στην ελληνική θεατρική πραγματικότητα.
2. Καθιερώνεται ένα βραβείο ανά κατηγορία διαγωνισμού, ώστε να μην υπάρχει πληθωρισμός βραβείων (εννέα με βάση την ισχύουσα υπουργική απόφαση).
3. Θεσπίζεται η δυνατότητα επιχορήγησης για το ανέβασμα έργων που έχουν βραβευθεί στον διαγωνισμό των Κρατικών Βραβείων Συγγραφής Θεατρικού Έργου, εφόσον προταθούν από θίασο του ελεύθερου θεάτρου, μέσω της διαδικασίας των ετήσιων επιχορηγήσεων. Παράλληλα, θεσπίζεται υποχρέωση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού να διαβιβάζει τα βραβευμένα έργα στους Καλλιτεχνικούς Διευθυντές του Εθνικού Θεάτρου και του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, προκειμένου να διερευνηθεί η δυνατότητα ένταξής τους στον καλλιτεχνικό προγραμματισμό των εν λόγω Θεάτρων.
4. Ενισχύεται η δημοσιότητα του θεσμού, με την καθιέρωση της απονομής τους ταυτόχρονα με την απονομή των Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων.

Άρθρο 42

Ο επείγων χαρακτήρας των μεγάλων έργων καθιστά αναγκαία την απασχόληση ανειδίκευτου προσωπικού για την άμεση περαίωση των αρχαιολογικών εργασιών που αφορούν τη χωροθέτηση και την κατασκευή των εν λόγω έργων. Ωστόσο, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, δεν παρέχεται η δυνατότητα άμεσης απασχόλησης ανειδίκευτου προσωπικού. Δεδομένης όμως της μεγάλης χρονικής καθυστέρησης που συνεπάγεται για τα μεγάλα έργα η συνήθης διαδικασία πρόσληψης ανειδίκευτου προσωπικού, θεσπίζεται διάταξη που επιτρέπει την άμεση απασχόληση ανειδίκευτων εργατών μέσω της κατάρτισης πινάκων ανά νομό,

διάρκειας ισχύος δύο ετών. Ως πρώτο κριτήριο για την ένταξη των υποψηφίων στον πίνακα τίθεται καταρχήν το κριτήριο της εντοπιότητας ενώ σε δεύτερο στάδιο τίθενται τα λοιπά κριτήρια του ν. 2190/94 (άρθρο 21). Οι δε συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου του ανειδίκευτου προσωπικού ορίζονται να έχουν ανώτατη διάρκεια οκτώ μηνών (παράγραφοι 1 και 2 παρούσας διάταξης). Ενόψει πάντως της ενδεχόμενης καθυστέρησης που μπορεί να επιφέρουν στα μεγάλα έργα οι προσλήψεις ανειδίκευτου προσωπικού μέσω ορισμένου πίνακα για κάθε νόμο, προστίθεται και μεταβατική διάταξη ώστε να αρχίσουν οι αρχαιολογικές εργασίες το συντομότερο δυνατόν (παράγραφος 3 της παρούσας διάταξης).

Άρθρο 43

Για τον καλύτερο προγραμματισμό και συντονισμό ενεργειών συναρμοδίων οργάνων πολιτισμού και δημοσίων έργων και για την αποτροπή καθυστέρησης εκτελέσεως των μεγάλων δημοσίων έργων συνεπεία ανασκαφικών εργασιών και εργασιών προστασίας και ανάδειξης αρχαιολογικών ευρημάτων προβλέπεται η έκδοση Προτύπου «Μνημονίου Συνεργασίας» μεταξύ των συναρμοδίων ΥΠ.ΠΟ.Τ.-ΥΠΟΜΕΔΙ για αρχαιολογικές έρευνες που διενεργούνται στο πλαίσιο εργασιών χωροθέτησης και κατασκευής μεγάλων δημοσίων έργων.

Άρθρο 44

Για τον καλύτερο προγραμματισμό και συντονισμό ενεργειών συναρμοδίων οργάνων πολιτισμού και δημοσίων έργων και για την αποτροπή καθυστέρησης εκτελέσεως των μεγάλων δημοσίων έργων συνεπεία ανασκαφικών εργασιών και εργασιών προστασίας και ανάδειξης αρχαιολογικών ευρημάτων προβλέπεται η σύνταξη Έκθεσης Αναλυτικής Αρχαιολογικής Τεκμηρίωσης (Ε.Α.Α.Τ.) κατά την αρχική φάση των τεχνικών μελετών.

Άρθρο 45

Το έργο αφορά την αποκατάσταση κι ανάδειξη κτηρίων ιδιοκτησίας του ΥΠ.ΠΟ.Τ. εντός και στο άμεσο περιβάλλον του Ο.Τ. 60052, που περικλείεται από τις οδούς Άρεως, Κλάδου, Βρυσακίου και Αδριανού στην Πλάκα, τα οποία έχουν παραχωρηθεί για την εγκατάσταση του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης και σχετικών παρεμφερών πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Πρόκειται ουσιαστικά για την ανάπλαση ενός ιστορικού, ερειπωμένου κι απομονωμένου πλέον οικοδομικού τετραγώνου με κτίσματα και αδόμητους χώρους, καθώς και τριών ακόμη κτηρίων

επί των οδών Κλάδου και Άρεως. Το προς ανάπλαση συγκρότημα καταλαμβάνει συνολικά έκταση τεσσάρων στρεμμάτων περίπου και πρόκειται να ενταχθεί λειτουργικά στην πόλη των Αθηνών αναβαθμίζοντας δραστικά το ευρύτερο περιβάλλον της περιοχής.

Άρθρο 46

Η προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 σκοπό έχει να χορηγήσει τη δυνατότητα στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που εισπράττουν την εύλογη αμοιβή του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων προκειμένου να διευκολυνθεί η αγορά ως προς τη συλλογή της αμοιβής αυτής. Η διευκόλυνση της αγοράς συνίσταται στο ότι δίνεται η δυνατότητα στους οργανισμούς να εμφανίζονται στους υπόχρεους προς καταβολή ως ένας (ενιαίος) οργανισμός, ο οποίος θα εισπράττει για τα μέλη του – οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων - και θα διανέμει σε αυτά προκειμένου οι οργανισμοί με τη σειρά τους να διανέμουν στα μέλη τους (δικαιούχους). Η δυνατότητα αυτή δημιουργεί ασφάλεια στην αγορά δεδομένου ότι θα εισπράττεται μία αμοιβή από όλους τους υπόχρεους του άρθρου 49, η οποία θα μοιράζεται στους οργανισμούς που θα απαρτίζουν τον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ενώ ταυτόχρονα θα μειώσει τα έξοδα διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του θα είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους υπόχρεους. Ωστόσο εκκρεμείς δίκες κατά την ίδρυση του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων θα συνεχιστούν από τους αρχικούς διαδίκους.

Η ρύθμιση που εισάγεται με την παράγραφο 2 αποσκοπεί στο να διευκρινίσει κατά πόσο σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρηστών και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το δικαίωμα αίτησης για τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων της πληρωμής από το μονομελές πρωτοδικείο (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων) έχουν και οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης. Οι οφειλέτες – χρήστες έχουν ήδη το δικαίωμα αυτό με βάση το άρθρο 56 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 58 ν. 2121/1993.

Με τις διατάξεις που προτείνονται στις παραγράφους 3 και 4 καθίσταται σαφές ότι όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού ασκεί το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παράγραφος 1 του ν. 2121/1993, στο πλαίσιο της υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης (δηλαδή οι δικαιούχοι μπορούν να εισπράξουν την αμοιβή τους μόνον μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης) τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς, και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Στην περίπτωση που υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για κάθε κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο αυτό ισχύει εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Η παράγραφος 5 ενσωματώνει την τροποποίηση που έχει ήδη επέλθει στον νόμο 2121/1993 με το άρθρο 41 παρ. 1 στ. κβ του ν. 2218/1994.

Με την προσθήκη της παραγράφου 6 του σχεδίου νόμου το διοικητικό πρόστιμο, το οποίο μέχρι τώρα ίσχυε μόνον για τους πλανόδιους ή στάσιμους εκτός καταστημάτων πωλητές, επεκτείνεται και στην αναπαραγωγή και διανομή υλικών φορέων ήχου εντός καταστημάτων. Με αυτόν τον τρόπο θα αποσυμφορηθούν τα δικαστήρια από πολλές υποθέσεις παραβιάσεων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ενώ οι παραβάτες θα κληθούν να καταβάλουν διοικητικό πρόστιμο υπέρ του Κράτους.

Με την παράγραφο 7 προτείνεται η συγκεκριμένη προσθήκη που αποδείχθηκε στην πράξη απαραίτητη δεδομένου ότι ο ρόλος των λιμενικών αρχών στην επιβολή του διοικητικού προστίμου προβλέπεται ήδη στο άρθρο 1 της ΑΥΟικΟικΠολ 10100/Δ3Β/4020/2007.

Η διάταξη της παραγράφου 8 προβαίνει στην εν λόγω αντικατάσταση, η οποία γίνεται με σκοπό να ανταποκριθεί η παρούσα διάταξη στην εξέλιξη της τεχνολογίας περιλαμβάνοντας όλους τους υλικούς φορείς και τεχνικά μέσα αντιγραφής έργων που χρησιμοποιούνται για την ιδιωτική αναπαραγωγή.

Στην παράγραφο 9 προτείνεται για λόγους διαφάνειας ο Ο.Π.Ι. να καταρτίσει Κανονισμό Ανάθεσης Συμβάσεων Έργων, Μελετών, Προμηθειών και παροχής Υπηρεσιών. Η αρμοδιότητα αυτή ανατίθεται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Π.Ι..

Η προτεινόμενη παράγραφος 10 εισηγείται προς άρση αμφιβολιών την εξομοίωση των αποδοχών του προσωπικού με αυτές των δημοσίων υπαλλήλων.

Με τη διάταξη της παραγράφου 11 ο καθορισμός των αμοιβών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Π.Ι. θα γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Τουρισμού.

Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 12 προβλέπεται οι αποδοχές του Διευθυντή του Ο.Π.Ι. να καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υπουργού και Τουρισμού (με το ισχύον πλαίσιο οι αποδοχές του Διευθυντή καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Π.Ι.).

Η διάταξη της παραγράφου 13 αντικαθιστά την παλαιότερη, η οποία ήταν αναχρονιστική και δεν ανταποκρινόταν στις νέες τεχνολογικές ανάγκες του Ο.Π.Ι..

Με τη διάταξη της παραγράφου 14 επικαιροποιείται η δυνατότητα κωδικοποίησης της νομοθεσίας περί πνευματικής ιδιοκτησίας, η οποία είχε ήδη προβλεφθεί με την παράγραφο 19 του άρθρου 8 ν. 2557/1997, η οποία και καταργείται.

Τέλος, με την παράγραφο 15 τροποποιείται η τελευταία περίοδος της παραγράφου 3^α του άρθρου 1 του ν. 2557/97 ώστε να υπαχθεί στην έννοια του βιβλίου το DVD ROM καθώς και οποιοσδήποτε τύπος ψηφιακού κειμένου (αρχείου) που αναπαράγει ακριβώς το περιεχόμενο συγκεκριμένου βιβλίου.

Άρθρο 47

Με την προτεινόμενη παράγραφο 2 στο άρθρο 27 του ν. 2843/2000 προστίθεται παράγραφος 11 στο άρθρο 27 του ν. 2843/2000 και προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης κοινής Υπουργικής Απόφασης, με την οποία θα καθορίζονται τα ειδικότερα

κριτήρια, βάσει των οποίων χορηγούνται άδειες πρακτόρευσης των παιγνιδιών του ΟΠΑΠ, ιδίως δε κριτήρια δημογραφικά, ώστε να υφίσταται εύλογη σχέση ανάμεσα στον αριθμό των πρακτορείων σε κάθε περιοχή προς τον πληθυσμό της περιοχής αυτής, και γεωγραφικά, ώστε να αποτρέπεται μεγάλη συγκέντρωση πρακτορείων στην ίδια εδαφική περιοχή, όροι προσωρινής και οριστικής αφαίρεσης των εν λόγω αδειών, το βασικό πλαίσιο λειτουργίας της επιχείρησης του πράκτορα καθώς επίσης και κάθε άλλη σχετική με τα παραπάνω λεπτομέρεια που αφορά στην συμβατική σχέση μεταξύ της ΟΠΑΠ Α.Ε. και των πρακτόρων της.

Η προτεινόμενη με την παράγραφο 1 ως 12^η παράγραφος στο άρθρο 27 του ν. 2843/2000 ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με την εν γένει λειτουργία του δικτύου πρακτόρων της ΟΠΑΠ Α.Ε. Η διαμόρφωση σαφούς συμβατικού πλαισίου συνεργασίας μεταξύ της ΟΠΑΠ Α.Ε. και των πρακτόρων της κατέστη απαραίτητη μετά και την έκδοση της υπ' αριθμόν 1776/2007 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκε ότι η διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 24, στοιχείο γ' του ν. 2557/1997, ο οποίος προέβλεπε την έκδοση Υπουργικής Απόφασης σχετικά με την επαγγελματική κατάσταση των πρακτόρων της ΟΠΑΠ Α.Ε., αντίκειται στο άρθρο 43, παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Με τις παραπάνω προτεινόμενες διατάξεις επιδιώκεται η συστηματοποίηση, η αναμόρφωση και ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας του δικτύου των πρακτόρων της ΟΠΑΠ Α.Ε., ούτως ώστε να ανταποκρίνεται στις αυξημένες ανάγκες και στην εξόχως ιδιαίτερη φύση του συγκεκριμένου τομέα υπηρεσιών. Η υιοθέτηση των προτεινόμενων διατάξεων θα επιτρέψουν την απρόσκοπτη και νομικώς ασφαλή υπογραφή μεταξύ της ΟΠΑΠ Α.Ε. και των πρακτόρων της στο μέλλον ατομικών συμβάσεων, οι οποίες θα πρέπει να διασφαλίζουν συγκεκριμένους σκοπούς δημοσίου συμφέροντος (ιδίως δε την εμπέδωση της δημόσιας τάξης, την προστασία του κοινού από τον εθισμό στα τυχερά παιγνία, την πρόληψη της απάτης, την καταστολή του εγκλήματος και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, την προστασία των ανηλίκων και των καταναλωτών, την εξασφάλιση της διαφάνειας και του αδιάβλητου των τυχερών παιγνίων, την κανονική, απρόσκοπτη, ελεγχόμενη και ασφαλή διεξαγωγή των τυχερών παιγνίων, τον αυστηρό έλεγχο των όρων και των προϋποθέσεων διεξαγωγής της στοιχηματικής δραστηριότητας και της συμμετοχής του κοινού σε αυτή, ώστε με τον τρόπο αυτό να εξασφαλίζεται η ακεραιότητα των γεγονότων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της στοιχηματικής δραστηριότητας) και, στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να έχουν το

ελάχιστο περιεχόμενο που προβλέπεται στην παρούσα ρύθμιση, καταλείποντας τα λοιπά θέματα στην συμβατική ελευθερία των μερών.

Τέλος, με την παράγραφο 3 καταργείται η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 24, στοιχείο γ' του ν. 2557/1997 (ΦΕΚ Α' 271), η οποία έχει ήδη κριθεί αντισυνταγματική από το Συμβούλιο της Επικρατείας, καθώς επίσης και όλες οι αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση αυτής, διασφαλίζοντας όμως για λόγους ασφάλειας των συναλλαγών και προστασίας της οικονομικής ελευθερίας και της ιδιοκτησίας ότι οι συμβάσεις μεταξύ της ΟΠΑΠ Α.Ε. και των πρακτόρων που ήδη υπεγράφησαν επί τη βάσει των ανωτέρω αποφάσεων έως τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου θεωρούνται νόμιμες και ισχυρές.

Άρθρο 48

Με τις προτεινόμενες διατάξεις εφαρμόζονται συναφείς διατάξεις της περι Επιμελητηρίων νομοθεσίας και προκειμένου περί του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου της Ελλάδος. Σημειώνεται ότι η εφαρμογή συναφών διατάξεων της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας είχε θεσμοθετηθεί με το άρθρο 22 του Νόμου 2081/1992, του οποίου όμως μετά την δημοσίευση του νόμου 3419/2009, η εφαρμογή καθίσταται ασαφής. Οι διατάξεις, των οποίων προτείνεται η εφαρμογή και επί του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου της Ελλάδος, αφορούν στην οργάνωση και στελέχωση του Επιμελητηρίου και ειδικότερα στην πρόσληψη ειδικών συνεργατών και συμβούλων, σύσταση εταιριών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα κλπ., όπως προβλέπεται και σε όλα τα άλλα Επιμελητήρια της Ελλάδος. Ειδικώς με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται η ίδρυση γραφείων του Επιμελητηρίου και σε άλλες πόλεις της Ελλάδος, πράγμα που επιβάλλεται για τις ανάγκες αποκέντρωσης και την διευκόλυνση των μελών του.

Άρθρο 49

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται ζητήματα που σχετίζονται με τη μεταβατική περίοδο μέχρι τη συγκρότηση του νέου διοικητικού συμβουλίου του ΕΚΚ και του ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Επίσης, προβλέπεται ότι η θητεία των μελών των επιτροπών των κρατικών λογοτεχνικών βραβείων και των κρατικών βραβείων συγγραφής θεατρικού έργου θα λήξει μετά την ολοκλήρωση του έργου τους για τα βραβεία του έτους 2010.

Άρθρο 50

Στο άρθρο αυτό αναφέρονται οι διατάξεις που καταργούμενες διατάξεις. Επισημαίνεται ότι καταργούνται κάποιες από τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εγγραφή όσων επιθυμούν να ασκήσουν το επάγγελμα του παραγωγού με σκοπό την άρση γραφειοκρατικών εμποδίων στην άσκηση του επαγγέλματος

Τέλος, για την κατάργηση των παραγράφων 4 του άρθρου 16 και 1 του άρθρου 30 του ν. 1158/1981 επισημαίνονται τα εξής: Το άρθρο αρ. 16 παρ 4 του Ν.1158/81 θέσπισε υποχρέωση του Διευθυντή ερασιτεχνικής σχολής χορού ή ανώτερης ιδιωτικής σχολής δραματικής τέχνης να μην διαμένει σε απόσταση μεγαλύτερη των 40 χμ από τη σχολή. Εξάλλου, το άρθρο 30 παρ1 του Ν.1158/81 έδινε τη δυνατότητα να κηρυχθεί νόμος ως κεκορεσμένος για την ίδρυση και λειτουργία ανώτερης ιδιωτικής σχολής χορού ή ανώτερης σχολής δραματικής τέχνης. Η κατάργηση των ανωτέρω διατάξεων γίνεται προκειμένου να εναρμονισθεί το ελληνικό δίκαιο με Οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, η οποία σκοπό έχει την απλούστευση των διαδικασιών για την πρόσβαση και άσκηση σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών, ώστε να περιορισθούν τα διοικητικά εμπόδια και η υπερβολική γραφειοκρατία και οι επιχειρήσεις να μπορούν να εγκαθίστανται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς υπερβάλλον κόστος.

Άρθρο 51

Προβλέπεται ότι η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του, όπως ισχύει λ.χ. με το άρθρο 37.

Αθήνα, 24 Νοεμβρίου 2010

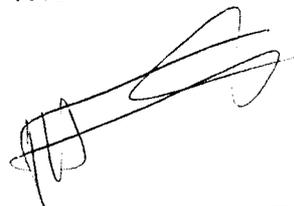
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

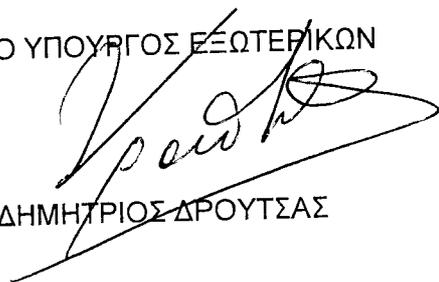
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΟΥΤΣΑΣ

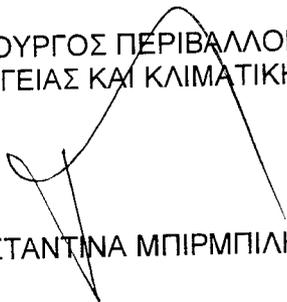
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ,
ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

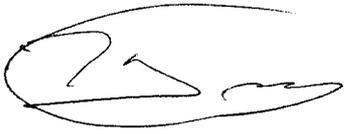

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

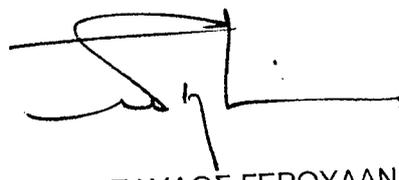

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ,
ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ

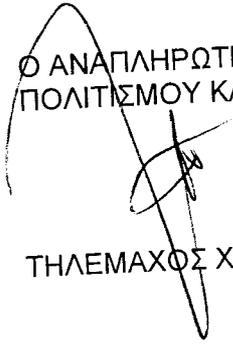
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ